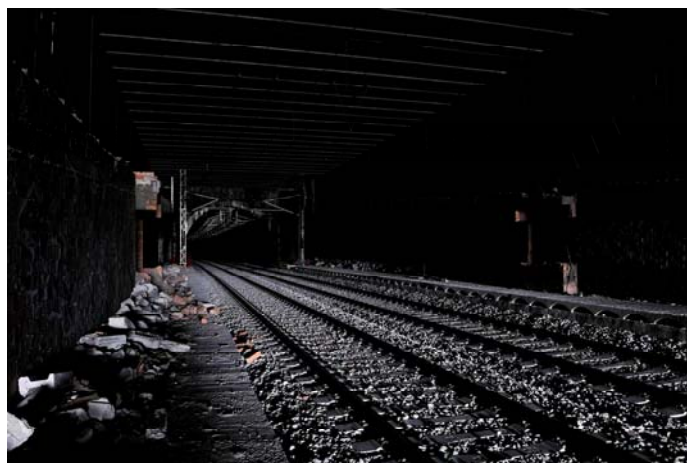




**EL CANAL
CENTRE D'ARTS ESCÈNIQUES
SALT/GIRONA**

L'ODISSEA

**D'HOMER
A partir de la traducció de CARLES RIBA
Direcció: Antonio Calvo**



Una coproducció de

**EL CANAL - Centre d'Arts Escèniques de Salt /Girona
La Perla 29
Le Théâtre de Perpignan**

Temporada Alta 2009-Festival de Tardor de Catalunya

**TEATRE DE SALT
Diumenge 6 de desembre, a les 19h**

L'ODISSEA

L'Odissea de Carles Riba

Quan parlem del treball que Carles Riba va fer amb *L'Odissea* en llengua catalana ens trobem davant d'una de les traduccions més boniques que mai s'hagin fet d'aquest text. Tant és així que en llegir-la de seguida ens adonem del valor afegit que adquireix la història de la mà de Riba: a més a més de les aventures escrites per Homer, ja de per si valuoses, la traducció fa que els fets narrats a *L'Odissea* adquireixin una nova dimensió, la mestria a l'hora d'expressar aquesta història en una altra llengua que no és l'original supera el rang de simple traducció i es transforma en un gran treball creatiu i artístic al voltant de la llengua catalana.

Així doncs, a l'hora de concebre aquest espectacle, tant interès tenen les històries homèriques com el fet de la traducció de Riba. Així com Homer va ser el poeta èpic d'aquestes històries fa ja uns quants milers d'anys, podríem veure a Riba com un poeta èpic que en els nostres temps ha sabut esprémer i aprofitar les possibilitats de la llengua a través de la qual ens explica les històries de *L'Odissea*.

Antonio Calvo

FITXA ARTÍSTICA

L'Odissea

D'Homer

A partir de la traducció de Carles Riba

Direcció Antonio Calvo

Dramatúrgia Marc Rosich

Intèrpret Lluís Soler

Música composta i interpretada per Eduard Iniesta

Escenografia Jorge Salcedo

Disseny i tècnic de so Sr. Lobo

Tècnic de llums Lluís Martí

Regidoria i producció Anna Madueño

Producció Blanca Arderiu

Direcció de producció Bet Orfila

Durada: 1h 20 min

Coproducció:

EL CANAL - Centre d'Arts Escèniques de Salt /Girona

La Perla 29

Le Théâtre de Perpignan

Amb la col·laboració de:

Temporada Alta 2009 – Festival de Tardor de Catalunya

CALENDARI 2009

Estrena

TEMPORADA ALTA 2009-Festival de Tardor de Catalunya

Teatre de Salt

Diumenge 6 de desembre, a les 19h

PERPINYÀ

Théâtre de Perpignan

Dimarts 8 de desembre

FESTIVAL LOLA

Esparraguera , Teatre de La Passió (sala petita)

Dijous 10 de desembre 2009

TEMPORADA ALTA 2009-Festival de Tardor de Catalunya

Departament premsa:

GIRONA: Bitò Produccions-Eugènia Berga Telf: 972 40 20 04 e-mail: premsa@temporada-alta.cat

BARCELONA: Comedia-Marc Gall Telf: 93 2955634 e-mail: mgall@comedianet.com

HOMER - BIOGRAFIA

Quios, segle VIII aC? Poeta grec, suposat autor de la *Ilíada* i de l'*Odissea*, i encara d'una sèrie d'obres a vegades conegudes com a *Homer menor*. Ja des de l'antiguitat existiren dubtes sobre l'atribució d'aquests dos llargs poemes a un mateix autor, i a partir del s XVIII es convertiren en un problema per als investigadors, conegut com a *qüestió homèrica*. L'estudi de l'èpica com a poesia oral, l'evidència d'un influx oriental sobre tots dos llibres, el desxiframent del micènic i les hipòtesis plausibles sobre els seus exponents literaris apunten la possibilitat que es tractés del cap d'una escola poètica (és coneguda l'existència d'uns homèrides a Quios, un dels llocs que les fonts esmenten com a lloc de la seva naixença), el qual aplega material literari oral de diversa procedència que hauria refós en una primera composició, que hom situa al s VIII aC. La *Ilíada* és anterior a l'*Odissea*, que palesa una mentalitat més moderna i que, potser, cal atribuir al segle següent. El seu tema és la lluita dels grecs contra la ciutat de Troia, un episodi desenvolupat a partir d'un plantejament personal de la figura de l'heroi Aquil·les. Hèctor, el gran heroi dels troians, apareix en el poema humanitzat com a espòs i pare i és més modern que Aquil·les. Un cop mort sembla convertir-se en l'heroi del poema, però aquesta és possiblement una apreciació massa moderna: és Aquil·les, inflexible i afavorit pels déus, però mortal, l'heroi indiscutible i el que dóna la mesura de la grandesa èpica dels grecs. El poeta de la *Ilíada* veu l'home semblant a la generació de les fulles, i d'aquesta consideració no escapen ni els grans herois. Només la poesia, la memòria poètica, els salva de la mort, que els diferencia radicalment d'uns déus feliços i immortals. La religiositat homèrica és un dels trets més difícils de comprendre per a un lector modern. El poeta de l'*Odissea*, sia el mateix de la *Ilíada* o un altre, trià també un episodi que narrava les gestes d'herois d'altres temps. Descriu la tornada d'Ulisses, rei d'Ítaca i, sobretot, la seva venjança sobre els pretendents de la seva muller, Penèlope. Però, atès que entre la sortida de Troia i l'acompliment de la venjança hi havia un viatge, convertí la mar en el gran protagonista de l'epopeia i manlevà les etapes principals del viatge a una tradició literària, en part segurament mediterrània, folklòrica i no èpica. La *Ilíada*, tancada i intensa, passa davant una ciutat en un breu període de temps; l'*Odissea*, oberta i diversa, es desenvolupa en un temps llarg i en un espai de mal precisar geogràficament, a mig camí entre la realitat i el mite. Amb el títol d'*Homer menor* solen ésser aplegades algunes obres atribuïdes en l'antiguitat a Homer: 33 *Himnes* a distints déus, d'extensió, finalitat i valor diversos i tampoc cronològicament uniformes, el *Margites*, del qual hom conserva només fragments, i *La batalla de les granotes amb les rates (Batracomiomàquia)*, una remarcable paròdia homèrica, probablement d'època clàssica.

Gran Enciclopèdia Catalana (www.grec.net)

CARLES RIBA - BIOGRAFIA

Barcelona, 29 de setembre de 1893 - Barcelona, 12 de juliol de 1959



Escriptor i humanista. Fill d'Antoni Riba i Garcia. Estudià dret i lletres, però no es doctorà fins el 1938, amb una tesi sobre la *Nausica* de Maragall. El 1911 ja guanyà una flor natural a Girona i l'any següent, en uns altres jocs florals, conegué Clementina Arderiu, amb qui es casà el 1916. Aquest mateix any fou nomenat professor de l'Escola de Bibliotecàries, càrrec que ocupà, amb interrupcions degudes a la Dictadura i al Bienni Negre, fins el 1939. Fou un autèntic professional de les lletres, en un intent de realitzar la figura del poeta professor, tan pròpia dels anys trenta. Els seus viatges a Itàlia (1920) i a Grècia (1927) foren unes fites personals i intel·lectuals, com ho fou també l'estada a Munic (1922), on conegué Vossler i s'inicià en l'estilística. Del 1923 al 1932 treballà amb Pompeu Fabra en la preparació del *Diccionari general de la llengua catalana* i fou, en l'Institut d'Estudis Catalans, un continuador de la seva obra. Catedràtic de grec a la Fundació Bernat Metge (1925), ingressà a la universitat el 1927 i fou nomenat professor de grec a la Universitat Autònoma el 1934. Vicepresident de la Institució de les Lletres Catalanes i compromès amb la República, s'exilià a l'estat francès el 1939, on residí, entre altres llocs, a Boissy-la-Rivière —on hi ha el *château* de Bierville— i Montpeller. A l'exili, i també a Barcelona d'ençà del seu retorn el 1943, traduí per a la Fundació Bernat Metge, de la qual arribà a ésser director. Forçadament allunyat de la vida pública, esdevingué el mestre de les noves generacions i portaveu indiscutit dels intel·lectuals catalans en els congressos de poesia de Segòvia (1952), de Salamanca (1953) i de Santiago (1954), arran dels quals se suscità un diàleg amb Ridruejo que comportà un desvetllament d'interès dels intel·lectuals castellans envers la cultura catalana (la seva mateixa obra fou traduïda i publicat un volum

CARLES RIBA – BIOGRAFIA

d'*Obra poética*, 1956). Com a traductor cal esmentar en primer lloc l'*Odissea* (en dues versions, del 1919 i del 1948), encara que traduï també, entre altres, Kavafis, Sòfocles, Èsquil, Plutarc, Hölderlin, Poe, Rilke i Kafka. Conreà també la narració i publicà una sèrie de contes infantils, com *Aventures d'En Perot Marrasquí* (1917), *Guillot, bandoler* (1920), *L'ingenu amor* (1924) i *Sis Joans* (1928). Inicià la seva obra poètica amb el primer llibre *d'Estances* (1919), on palesa un concepte de poesia com a experiència de cultura i la voluntat d'objectivar l'experiència amorosa en termes de poema; transmet la seva emotivitat mitjançant correlatius objectius de base ben literària, encara que les formulacions no aconsegueixen sempre l'adequació pretesa. Inscrit en l'àmbit cultural del noucentisme, aplicà amb mesura i originalitat principis orsians i d'ells passa a l'elaboració d'un món poètic definit per models diversos: els clàssics grecs (Homer, sobretot), els trobadors, els medievals catalans (Ausiàs Marc) i italians (Dant i Petrarca) i certs poetes moderns, catalans (Carner, Lopez-Picó) o no (Browning). Paral·lelament iniciava, i cloïa al cap de poc, una via inspirada en Maragall (i Leopardi al rerefons), de la qual resten uns quants poemes agrupats en *La paraula a lloure* (1912-19). En el segon llibre *d'Estances* (1930), el procés poètic basat en la intel·lectualització de la joia amorosa, creadora del poema, i en la lluita del poeta amb els mots, que se li enduen l'emoció i el deixen indigent, és relativitzat en poemes molt més personals de factura i densos d'experiència; han variat les influències: ara són Hölderlin, Rilke, Guillén, Valéry i Mallarmé els models que prevalen. I, sobretot, el darrer, la imitació del qual a *Tres suites* (1937) és palesa arreu. Sembla oblidat del to personal que havia assolit i destil·la una lírica hermètica, de cambra, que s'esforça a retenir l'essencialitat de les formes en lluita amb el temps. L'experiència de la guerra i l'amargor de l'exili el menaren de nou a Hölderlin, i al seu recer brollaren les *Elegies de Bierville* (1943), exposició d'unes vivències religioses i símbol de poesia civil. Comparat amb aquest, el llibre següent, *Del joc i del foc* (1947), no supera la qualificació d'exercici d'estil (hi assaja la tanka), en un moment de pausa, de transició. La temàtica religiosa és represa a *Salvatge cor* (1952), on emprèn una mena de cant espiritual que, arrencant del pensament neoplatònic cristià de sant Agustí, troba els seus correlatius en Ausiàs Marc i Maragall; el conjunt de poemes representa un dels cims de la poesia catalana contemporània. *Esbós de tres oratoris* (1957) és la seva darrera obra, en un moment en què li decreixia l'audiència, bé que hi assaja la poesia narrativa, de tema religiós. Com la seva poesia, la seva crítica s'insereix en l'àmbit del postsimbolisme europeu i evoluciona des de la influència dominant d'Ors a *Escolis i altres articles* (1922), passant per l'estilística de Vossler a *Els marges* (1927) i per la crítica culturalista a la manera de Valéry, Thibaudet

CARLES RIBA – BIOGRAFIA

o Eliot a *Per comprendre* (1937), fins a arribar a l'anàlisi de l'obra en funció de la sensibilitat del creador a *...Més els poemes* (1957). La seva crítica constitueix un exercici de solidaritat i de virtut intel·lectuals i humanes, perquè fou aplicada a un seguit d'obres i escriptors sovint de segon ordre, cercant sempre d'explicar què és l'obra, més que no pas què val, refent el procés de creació de l'obra des de la primera anècdota fins a la més externa excrescència formal, en funció a cada instant del principi i del conjunt. És una crítica de base intuïtiva, que propugna la comprensió simpàtica, en la qual el crític s'assaja a si mateix i es descobreix llegint l'obra, la qual és, doncs, recreada i explicada. D'ell arrenca una escola crítica seguida per Joan Teixidor, Joan Triadú, Jaume Bofill i Ferro, Joan Ferraté, Gabriel Ferrater o Joaquim Molas, entre d'altres.

Gran Enciclopèdia Catalana (www.grec.net)

CURRÍCULUMS

ANTONIO CALVO

Direcció

1999 – 2004 Llicenciatura en Direcció Escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona.

2003 Residència de formació de dramatúrgia amb Albert Boadella - director de la companyia Els Joglars- / Curs de dramatúrgia amb José Sanchis Sinisterra.

2001 Curs de dramatúrgia amb Sergi Belbel.

1998 Curs de direcció d'actors a càrrec del Càtedra Máscara Laroye de la Facultat d'Arts Escèniques de L'Havana (Cuba), Giraldo Moisés Cárdena. Escola d'actors "Víctor Hernando", Barcelona.

1997 Curs de maquillatge teatral i caracterització. Escola d'Actors "Víctor Hernando", Barcelona.

1991 Curs de direcció escènica a càrrec de components del grup teatral "La Buhardilla". Diputació de Córdoba.

DIRECCIÓ TEATRAL

2009 *Moren els contes* (Carles Mallol). Director. Blauter Produccions. Teatre Tantarantana. Barcelona. / *Ens hi ha portat la paraula* (Vinyoli). Director. LaPerla29. Grec '09. Barcelona. / *Extremis* (William Mastrosimone). Director. Produccions de Ferro. Teatre Principal. Palma de Mallorca.

2008 *El joc dels idiotes* (Marc Rosich). Director. Focus. Teatre Condal. Barcelona / *No pesa el corazón de los veloces*. Director. Erre que erre danza. TNC. Sala Petita. Barcelona. / *N & N* (Marc Rosich). Director. Teatre obligatori. Sala Beckett. Barcelona. / *Enfermo imaginario* (Marc Rosich i Pau Miró). Director. Focus. Teatre Condal. Barcelona. / *Un fill, un llibre, un arbre* (Jordi Silva). Director. TNC. Sala Tallers. Barcelona.

2007 *Segones referències*. Director. Festival LOLA Octubre (Esparreguera) / *Tirant lo Blanc*. Ajudant de direcció. Focus. Director: Calixto Bieito. / *Lluís Soler diu Shakespeare*. Director. Festival Shakespeare de Santa Susanna. / *La millor nit de la teva vida* (Jordi Silva). Director. TNC i Sala Versus. Projecte T6. Barcelona.

2006 *Homer, Ilíada* (a partir del text d'Alessandro baricco). Director. Festival Grec 2006. Plaça del Rei, Barcelona. / *Carnaval* (Jordi Galceran). Ajudant de direcció. Director: Sergi Belbel. FOCUS. Teatre Romea. / *Amor de Don Perlimplín con Belisa en su jardín* (Federico García Lorca). Director. Teatret. Esparreguera (Barcelona). / *Entre Meses Variados* (Marc Rosich). Director. Teatre Lliure. Sala Fabià Puigserver. Dins el cicle Assaigs Oberts. Barcelona. Text de creació col·lectiva.

2005 *Enterrats o Les Roses Putrefactes* (Víctor Álvaro). Director. Lectura dramatitzada. Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya.

2004 *Copi y Ocaña en el purgatorio* (Marc Rosich). Director. Nou Tantarantana. Barcelona. / *El Comte Arnau* (Josep M^a de Sagarra). Director. Biblioteca de Catalunya.

CURRÍCULUMS

/ *Bodas de Sangre* (Federico García Lorca). Director. Teatre Estudi. Institut del Teatre. Barcelona.

2003 *Marató de lectures dramatitzades*. Ajudant de direcció. Directora: Andrea Segura. Sala Beckett, Barcelona. / *Savannah Bay* (Margaritte Duras). Ajudant de Direcció. Cia Col·lapse. Institut del Teatre, Barcelona. Directora: Andrea Segura / *El Mètode Gronholm* (Jordi Galceran). Ajudant de Direcció. TNC, Barcelona. Director: Sergi Belbel.

2002 *Refugiados* (Sergi Pompermayer). Director. Pozoblanco, Córdoba. / *Beckettiana II* (Samuel Beckett). Ajudant de direcció. Sala Beckett, Barcelona. Director: Luis Miguel Climent. Muntatge dins del GREC – Festival d'estiu de teatre de Barcelona. / *La Psicosis de las 4:48* (SarahKane). Ajudant de direcció. Cia Col·lapse. Institut del Teatre, Barcelona. Directora: Andrea Segura. / *ReITaule*. Codirector de l'espectacle de dansa. Proposta multidisciplinari. Institut del Teatre, Barcelona. Celebració del dia Internacional del teatre. / *Refugiats* (Sergi Pompermayer). Ajudant de direcció. TNC, Barcelona. Director: David Plana. / *La Gavina* (A. P. Chejov). Director. Institut del Teatre, Barcelona. Tesina final de carrera de dos alumnes d'interpretació.

2001 Actor de publicitat. Fiat Stilo. Palau Sant Jordi, Barcelona. Presentació nacional d'aquest automòbil.

2000 Actor a la Cia La Fura dels Baus. Espectacles: Actor de l'audiovisual per a la cantata escènica *El Martirio de San Sebastián* representada, entre d'altres, a Roma, Cagliari, Festival de Peralada (Girona), Valencia, Bilbao i Madrid. Autor: Debussy / Actor al muntatge *OBS*, Barcelona.

1998 Director i membre cofundador de la Cia. Provisional. *Yerm@* (F. García Lorca). Sala Riereta, Barcelona.

1997 Director. 6 en 1. Grup de teatre de la Facultat d'Agrònoms (ESAB), Barcelona. Textos de Quim Monzó, Sergi Belbel, Woody Allen, entre d'altres.

1992 Cofundador, Director, Actor. Cia El Romano, Alcaracejos, Córdoba. Muntatges: Teatre al carrer: *S.O.S. Racism*, *España Cañí*, *Radioactiva*. Teatre de García Lorca: *La casa de Bernarda Alba*, *Amor de D. Perlimplín con Belisa en su jardín*. / *La dama del Alba*. Alejandro Casona. *La castración*. Mario Fratti. *Feliz Aniversario*. Adolfo Marsillach.

CURRÍCULUMS

LLUÍS SOLER

Intèrpret

2009 *L'inspector*, de Nikolai Gogol. Dir. Sergi Belbel
L'habitació de Verònica, d'Ira Levin. Dir. Hèctor Claramunt
...ens hi ha portat la paraula, Vinyoli. Dir. Antonio Calvo
2008 *L'home de la flor a la boca*, de L. Pirandello. Dir. Carlota Subirós
Ligth de Pau Miró. Dir. Pau Miró
Sonata a Kreutzer, de Quim Lecina. Dir. Quim Lecina
Premi d'Interpretació de la Crítica Teatral de Barcelona per *L'home de la flor a la boca*
2007 *A la Toscana*, de Sergi Belbel. Dir. Sergi Belbel
Sonets de Shakespeare. Dir. Antonio Calvo
2006 *Ilíada*, d'Alessandro Barico. Dir. Antonio Calvo
Nausica, de Joan Maragall. Dir. Herman Bonin
2004 *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà. Dir. Àngel Alonso
El Comte Arnau, de J.M. de Sagarra. Dir. Antonio Calvo
2003 *Liliom*, de Ferenc Molnar. Dir. Carlota Subirós
El mètode Grönholm, de Jordi Galceran. Dir. Sergi Belbel
Primera plana, de Hecht & McArthur. Dir. Sergi Belbel
2002 *Moll oest*, de B.M. Koltès. Dir. Sergi Belbel
Dissabte, diumenge i dilluns, d'Eduardo de Filippo. Dir. Sergi Belbel
Premi Butaca al millor actor de repartiment per *Dissabte, diumenge i dilluns*.
2001 *Suite*, de Carles Batlle. Dir. Toni Casares
La dona incompleta, de David Plana. Dir. Sergi Belbel
Enric IV, de Luigi Pirandello. Dir. Oriol Broggi
2000 *La comèdia dels errors*, de Will Shakespeare. Dir. Helena Pimenta
Tartuf, de Molière. Dir. Oriol Broggi
1999 *L'estiuig*, de Carlo Goldoni. Dir. Sergi Belbel
1998 *Dos bessons venecians*, de Carlo Goldoni. Dir. Toni Cafiero
Morir, de Sergi Belbel. Dir. Sergi Belbel
Amadeus, de Peter Shaffer. Dir. Àngel Alonso
1997 *Pesombra*, de Joan Salvat-Papasseit. Dir. Magda Puyo
Testament, de Josep M. Benet i Jornet. Dir. Sergi Belbel
Tot el que miro m'exalta..., de Joan Vinyoli. Dir. Lluís Soler
El rapte en el serrall, de W. Mozart. Dir. Mario Gas
El silenci és d'or, d'Apel·les Mestres. Dir. Frederic Roda
1996 *...I un clavell vermell al trau*, de J.M. de Sagarra. Dir. Lluís Soler
L'avar, de Molière. Dir. Sergi Belbel
Premi d'Interpretació de la Crítica Teatral de Barcelona per *...I un clavell vermell al trau*
i *L'avar*
Premi Butaca al millor actor de teatre per *L'avar*
1995 *Arsènic i puntes de coixí*, de Joseph Kesselring. Dir. Anna Lizaran

Tartuf, de Molière. Dir. Xavier Boada
La festa del blat, d'Àngel Guimerà. Dir. Joan Castells
Premi Butaca al millor actor de teatre per *El mercader de Venècia*
1994 *Biografia*, de Francesc Pereira. Dir. Jordi Mesalles
Otello, de Will Shakespeare. Dir. Mario Gas
El mercader de Venècia, de Will Shakespeare. Dir. Sergi Belbel
1993 *La guàrdia blanca*, de Mijail Bulgàkov. Dir. Pavel Khomsky
Un dia, de Mercè Rodoreda. Dir. Calixte Bieito
Mr. Barnett, de Jean Anouilh. Dir. Joan Anguera
Dos tristes tigres, de José Sanchis Sinisterra. Dir. R. Walkowiak
1992 *El desengany*, de Francesc Fontanella. Dir. Domènec Reixach
Civilitzats tanmateix, de Carles Soldevila. Dir. Francesc Nel·lo
El bressol de Jesús, de Frederic Soler "Pitarra". Dir. Frederic Roda
1991 *Desig*, de Josep Maria Benet i Jornet. Dir. Sergi Belbel
Somni d'una nit d'estiu, de Will Shakespeare. Dir. Calixte Bieito
La vida perdurable, de Narcís Comadira. Dir. Boris Rotenstein
Sota un vel d'estrelles, de Manuel Puig. Dir. Jordi Mesalles
1990 *Fi de partida*, de Samuel Beckett. Dir. Jordi Mesalles
El Banc, d'Aleksandr Guelman. Dir. Boris Rotenstein
Alfons IV, de Josep Maria Muñoz. Dir. Jordi Mesalles
Andante Amoroso, Autors diversos. Dir. Manuel Carlos Lillo
Premi Revelació de la crítica teatral de Barcelona per *Fi de partida* i *El banc*

CINEMA I TV

Vostè mateix, *El somni de Maureen*, Dir. Romà Guardiet ; *Arnau*, Dir. Joan M^a Güell ;
Poble Nou; *Estació d'enllaç*; *Laia*, Dir. Jordi Frades ; *La Loll*; *Secrets de família* ;
Makinavaja; *La ciudad de los prodigios*, Dir. Mario Camus; *Laberint d'ombres*;
Comisario ; *Psicoexpres* ; *Setze dobles* ; *Cámara oscura*, Dir. Pau Freixas; *Mariposas en la*
luz, Dir. Diego Yaker ; *El cor de la ciutat*; *Ecos*, Dir. Oriol Paulo; *Macià* ; *La princesa del*
polígon; *Mar de fons* ; *Bienvenido a Farewel Goodman*, Dir. Xavi Puebla ; *La ratjada*,
Dir. Miquel Garcia; *Zoo*; Nominació Premis Gaudí - protagonista masculí - per
Bienvenido a Farewel Goodman ; *Tramontana*, Dir. Ramon Gieling; *Caracremada*, Dir.
Lluís Galter

CURRÍCULUMS

MARC ROSICH

Dramatúrgia

Marc Rosich (Barcelona, 1973) és llicenciat en Periodisme (UAB) i Traducció i Interpretació (UAB). Dramaturg, director, actor i traductor literari, s'ha format en l'escriptura dramàtica als seminaris de l'Obrador de la Sala Beckett, on actualment imparteix cursos d'iniciació a la dramatúrgia.

Actualment, està escrivint el seu nou text dramàtic, *Autorentat* (títol de treball) dins un projecte conjunt del Teatre Romea de Barcelona i l'Staatstheater Stuttgart, amb el suport de la fundació Wanderlust. La peça serà estrenada a ambdós teatres amb direcció d'Annette Pullen.

Entre els seus treballs més recents es troben les dramatúrgies per a la Companyia del Teatre Romea que ha signat juntament amb el director Calixto Bieito a partir de l'obra *Don Carlos* de Friedrich Schiller (2009, Nationaltheater Mannheim / Festival Grec Barcelona / CDN Madrid) i de les novel·les *Tirant lo Blanc* de Joanot Martorell (2007, Schauspiel Frankfurt / Hebbel am Ufer Berlin) (Premi de la Crítica Barcelona a la Dramatúrgia 2008, Finalista als Premis MAX 2008, millor adaptació) i *Plataforma* de Michel Houellebecq (2006, Festival d'Edimburg / Teatro Bellas Artes Madrid) (Finalista als Premis MAX 2007, millor adaptació). També ha signat juntament amb Rafel Duran la versió dramàtica de *Mort de Dama* de Llorenç Villalonga, (2009, Teatre Nacional de Catalunya / Teatre Principal de Palma). També ha preparat per a Lluís Soler la dramatúrgia de *L'Odíssea* d'Homer a partir de la traducció de Carles Riba (2009, Temporada Alta, Girona / Théâtre de Perpignan, Perpinyà).

Com a dramaturg, ha estrenat les peces següents: *N&N (núria i nacho)* a la Sala Beckett 2008 amb direcció d'Antonio Calvo, *Enfermo Imaginario*, al teatre Condal 2008 escrita amb Pau Miró i amb direcció d'Antonio Calvo, *Party Line* a la Sala Beckett 2007 amb direcció d'Andrea Segura, *Duty Free* (finalista als Premis MAX 2007, millor musical) al Teatre Talia de València 2007 per a Jàcara Teatre (Alacant) i direcció d'Antonio Calvo, *Entre Meses Variados* assaig obert al Teatre Lliure 2006 amb direcció d'Antonio Calvo; *De Manolo a Escobar*, amb direcció de Xavier Albertí, de gira des de 2006; *Surabaya*, al Teatre Romea 2005 amb direcció de Sílvia Munt, obra finalista al Premi Fundació Romea 2004; *Copi i Ocaña*, al purgatori al Teatre Tantarantana 2004 i Club Capitol 2005 amb direcció de Julio Álvarez i *UNHAPPY MEALS*, al teatre Malic 2002 amb direcció del mateix autor.

En el camp de l'òpera, ha escrit el llibret de l'òpera de cambra *La Cuzzoni*, esperpent d'una veu amb música d'Agustí Charles i producció de l'Staatstheater de Darmstadt (Alemanya 2007), que es va poder veure a L'Auditori de Barcelona 2007 i al Teatro Albéniz de Madrid 2008. Com a encàrrec del mateix teatre alemany, actualment escriu *LByron*, un nou llibret per a una òpera de gran format també amb música d'Agustí Charles i amb estrena prevista el 2010.

És membre fundador de Teatre Obligatori, empresa dedicada a la producció d'espectacles infantils, teatre de text i òpera de butxaca. Amb Teatre Obligatori ha escrit diversos textos dedicats al públic infantil, així com també ha escrit els espectacles per a

CURRÍCULUMS

nens *Bèl·lum* per a la companyia Clownx i *No passa res* i *I per quèèè?* per a la companyia El replà.

En el camp de la direcció escènica d'espectacles amb música, ha signat força projectes, gairebé sempre en col·laboració amb la directora musical Elisenda Carrasco. En aquest sentit ha creat els concerts per a nens *Pierrot a la lluna* i *Va de banda*, per al servei educatiu de L'Auditori de Barcelona, així com els concerts amb escolars *Jugant amb Haydn* y *Les faules de La Fontaine*, ambdós encàrrecs de l'Orquestra de Cambra de l'Auditori de Granollers .

És cofundador de la companyia d'òpera de cambra La trattoria lírica, amb la qual ha col·laborat anualment en el Festival d'Òpera de Butxaca i Noves Creacions, firmant la dramaturgia i la direcció dels espectacles lírics següents: *Alma 2007*, a partir de la figura d'Alma Mahler; *Últimes cançons*, 2006 a partir de Lieder de Mahler, *Don Giovanni* de Mozart 2005 per al titellaire Pepe Ota i *Il geloso Schernito* de Pergolesi 2003, juntament amb Albert Tola.

Com a traductor literari, ha treballat per a les editorials Empúries, Edicions 62, Destino i Alba Editorial, entre altres. A més ha signat, entre altres, la traducció de les peces següents: *La febre* de Wallace Shawn (Teatre Lliure, 2010), *A qui li pugui interessar* de Daniel Keene (Tantarantana, 2008), *L'amant* de Harold Pinter (Festival Lola Esparreguera, 2008), *Rosencrantz i Guildenstern són morts* de Tom Stoppard (Festival Shakespeare / Sala Beckett 2006), *Estricta vigilància* de Jean Genet (Tantarantana 2005), *Cruel i tendre* de Martin Crimp (Sala Beckett 2005), *Un baanç delicat* d'Edward Albee (Teatre Romea 2005), *Copenhaguen* de Michael Frayn (Setmana de la Ciència UPF 2003).

Com a actor ha treballat en els muntatges *La màquina de parlar* de Victòria Szpunberg (Sala Beckett, 2007) i *De Manolo a Escobar* (gira nacional, 2006-2009).

CURRÍCULUMS

EDUARD INIESTA

Música

Nascut el 1968 a Barcelona, Eduard Iniesta i Torres va fer estudis musicals clàssics, de jazz, de composició i d'arranjaments, però també ha estat un músic autodidacta en l'aprenentatge d'instruments de doble corda de diferents països de la Mediterrània. Això l'ha dut a tocar més de 40 instruments d'aquesta família.

Ha escrit per a músics, grups i varietat d'artistes i després de variades incursions en diferents móns estilístics i grups instrumentals, fruit de la seva personalitat polièdrica, l'any 2004 enregistra el seu primer disc Òmnibus i al 2006, Andròmines, masteritzat als estudis Abbey Road de Londres i premiat per la crítica com el millor disc de l'any 2006 en la modalitat world music. Al 2008, Secrets Guardats, interpretat per cantants com Marc Parrot, Lídia Pujol, Franca Masu, Feliu Ventura i d'altres. Actualment prepara el seu 4rt treball discogràfic.

La seva feina d'arranjador i productor és important: ha fet arranjaments de Per al meu amic de Joan Manuel Serrat; i de Que tinguem sort disc homenatge a Lluís Llach, entre d'altres. Ha arranjat i produït els tres primers discos de Névoa; les tres darreres produccions de Rosa Zaragoza; el concert Brel 30 anys i l'espectacle Ma, me, mi...Mozart. En total ha treballat en més de 100 enregistraments.

Compositor de les obres "Quatre de cors", "To Takside tis Heleni" interpretat per el Cor Vivaldi, "Ens ha portat la paraula", amb Lluís Soler i "l'Odissea" també amb Soler.

Ha dirigit alguns espectacles al Gran Teatre del Liceu, i entre ells, el concert de Marina Rossell l'11 de Setembre de 2008 per a qui també fa els arranjaments i n'és el director musical des de l'any 2008.

Pel que fa a la música clàssica, Iniesta és el mandolinista habitual de l'orquestra del Gran Teatre del Liceu, intervenint en òperes com Sly d'E. Ferrari, amb Josep Carreras; Die tote stadt, de Korngold; Romeo i Julietta de Prokoviev; Boulevard Solitude de H.Henze; La cançó de la terra, de G.Mahler, etc... Amb l'OBC col·labora també des del 1995 amb La cançó de la terra, Suite Nino Rota i d'altres. També compona obres dins aquest camp, com els quartets de corda Quatre de cors.

Ha col·laborat amb Els ocults, Lluís Llach, Maria del Mar Bonet, Miquel Gil, Miguel Poveda, Dagoll Dagom (Els pirates, Oh, Espanya...), Carles Sabater, Núria Candela, Mercè Sampietro, entre molts altres. La seva qualitat de músic d'estudi, ha portat a enregistrar per a nombroses sèries televisives com Via Augusta, per a spots publicitaris com Iogur Griego Danone, Cervesa San Miguel, Olis Carbonell, etc..., o bandes sonores com De qué se ríen las mujeres, dirigida per Joaquim Oristrell, El año del Diluvio de Jaime Chavarri o El Misteri del Nil (imax) de C. Llompart.

EL CANAL CENTRE D'ARTS ESCÈNIQUES SALT/GIRONA

EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona és un centre nacional de producció i de creació escènica que forma part de la xarxa de centres públics conjuntament amb el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure i els Centres d'Arts Escèniques de Reus i de Terrassa. L'Ajuntament de Salt, l'Ajuntament de Girona, la Diputació de Girona i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya són les institucions conveniades que han engegat el centre.

Des dels seus inicis, els **objectius** que persegueix el Centre són: produir i coproduir espectacles de primera línia des de l'àrea urbana de Girona però amb la voluntat que tinguin una exhibició posterior el més àmplia possible. Aquests espectacles són sobretot de teatre, i molt especialment de teatre de text; el Centre treballa conjuntament amb el Temporada Alta-Festival de Tardor de Catalunya, i aquesta col·laboració ha de servir als creadors del nostre país com a espai natural de trobada amb creadors estrangers i també com a trampolí per accedir a programacions de fora del nostre país; el Canal vol ser un lloc de treball també per a les noves generacions de creadors que van sorgint a Catalunya; el Centre vol col·laborar a difondre i a fer créixer l'autoria catalana; col·laborar a teixir conjuntament amb el TNC, el Teatre Lliure, el Mercat de les Flors, els Centres d'Arts Escèniques de Reus i de Terrassa, la nova xarxa de producció teatral pública de Catalunya; treballar conjuntament amb els teatres del Servei Metropolità de Teatres i Auditoris (Teatre Municipal de Girona, Teatre de Salt, Sala la Planeta i Auditori de Girona) tant per aconseguir una programació millor, com per aconseguir arribar a un públic més ampli.

EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona produeix cada temporada un mínim de quatre espectacles que es gestionen des del Centre i per cada es compta amb coproductors (Teatre Lliure, Teatro Español de Madrid, Festival Grec...), la qual cosa permet, a banda de poder fer propostes amb més mitjans, garantir la seva exhibició i gira posterior. També cada temporada els Centres de Creació de Reus, Terrassa i Salt/Girona presenten una coproducció conjunta.

EL CANAL va iniciar la seva activitat la tardor del 2007 amb l'estrena de *Coral Romput*, de Vicent Andrés Estellés, dirigit per Joan Ollé. La temporada 2007-2008 es varen presentar, a més de *Coral Romput*, *Blanco*, d'Octavio Paz, dirigit per Frederic Amat, *Brossalobrossotdebrossat*, de Carles Santos, i *Pinsans i Cadernerres*, dirigit per Xavier Albertí, i la coproducció de tots els Centres de Creació *El silenci del mar*, de Jean Bruller, dirigit per Miquel Górriz. La Temporada 2008-2009 El Canal ha presentat *La marea*, de Mariano Pensotti, *Petó Públic*, dirigit per Rosa Maria Sardà, *Vides Privades*, dirigit per Jordi Prat, *Mort d'un viatjant*, dirigit per Mario Gas, *La revolució*, de Jordi Casanovas, *Traïció*, dirigit per Carles Alfaro i la coproducció de tots els centres de creació *La vida lluny dels poetes*, dirigida per Josep Pere Peyró.

I la present temporada ha presentat *El quadern gris*, de Josep Pla, dirigit per Joan Ollé; *Al cel*, un oratori per a Jacint Verdaguer, un espectacle de Narcís Comadira i Xavier Albertí; *El jardí dels cinc arbres*, adaptació d'Iban Beltran i Joan Ollé sobre textos de Salvador Espriu dirigit per Joan Ollé; *Alaska i altres deserts*, un espectacle realitzat a partir de tres peces curtes de Harold Pinter, dirigit per Xicu Masó i *Le sort du dedans*, un espectacle de circ contemporani de Camille Decourtye i Blai Mateu Trias.

EL CANAL CENTRE D'ARTS ESCÈNIQUES SALT/GIRONA

La futur seu de EL CANAL Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona és la Factoria Cultural de La Coma-Cros, actualment en fase d'obres. A la Coma-Cros EL CANAL hi tindrà espais d'assaig, magatzems, oficines i un espai d'exhibició modulable. Actualment els espectacles del Centre s'estrenen als espais teatrals existents a Girona i Salt (Teatre Municipal, Teatre de Salt, Sala La Planeta...).

TEMPORADA ALTA 2009-Festival de Tardor de Catalunya
Departament premsa:

GIRONA: Bitò Produccions-Eugènia Berga Telf: 972 40 20 04 e-mail: premsa@temporada-alta.cat
BARCELONA: Comedia-Marc Gall Telf: 93 2955634 e-mail: mgall@comedianet.com

C

L'Odissea és una coproducció de



laperla29



Amb la col·laboració de



Amb el suport especial de



EL CANAL Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona



TEMPORADA ALTA 2009-Festival de Tardor de Catalunya
Departament premsa:

GIRONA: Bitò Produccions-Eugènia Berga Telf: 972 40 20 04 e-mail: premsa@temporada-alta.cat
BARCELONA: Comedia-Marc Gall Telf: 93 2955634 e-mail: mgall@comedianet.com